

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I SPORTA

KLASA: 402-01/13-08/00201
URBROJ: 533-19-13-0001

Zagreb, 29. studenoga 2013.

- 9.12.2013.
402-01/13-01/36
402-01-13-1
- javnim znanstvenim institutima
 - javnim sveučilištima

Predmet: Ocjenjivanje rada asistenata, poslijedoktoranada i mentora sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju
- uputa, daje se

Poštovani,

temeljem članaka 43.a i 97.a Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj: 123/03, 105/04, 174/04, 2/07 – Odluka USRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13 – u daljnjem tekstu: Zakon), javni znanstveni instituti i visoka učilišta svake godine ocjenjuju rad asistenata, a ocjena se temelji na pisanom izvješću mentora. Zakonom je ujedno propisano i da se rad poslijedoktoranada vrednuje najmanje jednom u dvije godine. Cilj izvješća o radu jest vrednovanje rada asistenta odnosno poslijedoktoranda, a u slučaju dva negativna izvješća o radu, asistentu ili poslijedoktorandu može se prekinuti ugovor o radu.

Sukladno odredbi članka 43.a. stavak 3. Zakona, proizlazi da za asistenta ili poslijedoktoranda koji je zaposlen na javnom znanstvenom institutu, mišljenje o negativnom izvješću donosi upravno vijeće javnog znanstvenog instituta te, u slučaju prihvatanja drugog negativnog izvješća, ravnatelj instituta pokreće postupak redovitog otkaza ugovora o radu (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika). Temeljem drugog negativnog izvješća o radu asistenta ili poslijedoktoranda koji je zaposlen na sveučilištu ili njegovoj sastavnici, sukladno odredbi članka 97.a. Zakona, stručno vijeće pokreće postupak redovitog otkaza ugovora o radu (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika). Odredbe navedenih članaka Zakona odnose se jednako na znanstvene novake izabrane i zaposlene na suradničkom radnom mjestu asistenta i višeg asistenta, odnosno, poslijedoktoranda.

Sadržaj, kriterije te postupak usvajanja izvješća o radu asistenta i poslijedoktoranda, čija se važnost očituje u navedenim normama, a iz čega proizlazi i visoka razina odgovornosti institucije i mentora za sadržaj i pravilno vrednovanje izvješća, propisuje znanstvena organizacija odnosno visoko učilište svojim općim aktom.

Znanstvenom vijeću, odnosno fakultetskom ili stručnom vijeću, pisano izvješće o radu asistenta obvezan je podnositi mentor, a izvješće o radu poslijedoktoranda obvezan je podnositi sam poslijedoktorand. Izvješće o radu asistenta odnosno poslijedoktoranda, trebalo bi pak svakako sadržavati procjenu izvršavanja obveza koje proistječu iz ugovora o radu te, uz to, minimalno i izvješće o sljedećim elementima rada:

- sudjelovanje u radu na znanstvenom projektu pri čemu naglasak treba biti, za asistenta, na stjecanju kompetencija odnosno za poslijedoktoranda, na razvoju sposobnosti samostalne kreacije i interpretacije novih znanja putem originalnih istraživanja,

- popis znanstvenih publikacija uz, posebice za poslijedoktorande, naznaku kako se rezultati prikazanih znanstvenih istraživanja mogu primijeniti na način da se generiraju nova znanja, odnosno da se kritički analiziraju ili sinteziraju kompleksne ideje,
- sudjelovanje na znanstvenim i stručnim skupovima te održane prezentacije na istima čime se pokazuje samostalnost u izlaganju zaključaka i rezultata istraživanja,
- članstvo u znanstvenim odborima međunarodnih znanstvenih skupova,
- posebna postignuća relevantna za predmetno područje znanosti,
- dobivene nagrade i priznanja za znanstveno djelovanje,
- članstvo u uredništvu znanstvenih časopisa,
- poštivanje plana rada,
- timski rad,
- samostalnost u rješavanju zadataka s ciljem kontinuiranog napredovanja u teorijskom i primijenjenom istraživanju i razvoju novih tehnika, ideja i pristupa,
- usavršavanja u inozemstvu,
- sudjelovanje u izvođenju nastave te vrednovanje iste od strane studenata te mentora/kolega.

Sukladno odredbama Europske povelje za istraživače i Kodeksu za novačenje istraživača, sposobnosti asistenta odnosno poslijedoktoranda „trebale bi se ocjenjivati kvalitativno i kvantitativno, pri čemu bi se trebalo usredotočiti na istaknute rezultate unutar raznolikog profesionalnog razvoja, a ne samo na broj publikacija. Sukladno tome, važnost bibliometrijskih pokazatelja trebala bi biti pravilno odmjerena unutar velikog raspona ocjenjivačkih kriterija, poput podučavanja, nadzora, grupnog rada, prijenosa znanja, upravljanja istraživanjem i inovacijom i aktivnostima znanstvene komunikacije sa širom javnošću.“

Novost u Zakonu jest i, sukladno članku 43.a stavak 5. i članku 97a. stavak 4., obveza javnog znanstvenog instituta odnosno visokog učilišta da se najmanje jednom u dvije godine vrednuje rad mentora, a temeljem izvješća o radu koje podnosi sam mentor te izvješća i ocjene asistenta o mentorstvu znanstvenika. Mentor koji je dva puta ocijenjen negativno ne može više biti imenovan za mentora. Postupak, kriteriji ocjene i imenovanja mentora propisuju se općim aktom znanstvene organizacije, odnosno visokog učilišta.

Kod vrednovanja rada mentora potrebno je posebice pratiti njegovu znanstvenu aktivnost (broj objavljenih znanstvenih radova u časopisima relevantnim na međunarodnoj razini ili po vrsnoći izjednačenim domaćim časopisima (indeksiranim u međunarodnim bazama), citiranost, voditeljstvo kompetitivnih, posebice međunarodnih, projekata ili suradnički status na takvim projektima tijekom perioda vrednovanja), praćenje rada asistenta u okviru poslijediplomskog studija, poticanje asistenta/poslijedoktoranda na objavljivanje znanstvenih radova i stjecanje kompetencija potrebnih za samostalni istraživački rad te ostvarena gostovanja na prestižnim znanstvenim institucijama u zemlji i inozemstvu. U kriterije za ocjenjivanje mentora bi trebalo uključiti i usavršavanje u kompetencijama ključnim za mentorski rad.

Prilikom reizbora propisanih člankom 42. i člankom 102. Zakona u znanstvena, znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna zvanja, Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, sukladno odredbama Zakona, propisuje minimalne uvjete radnih obveza za reizbor u navedena zvanja, a javni znanstveni institut ili visoko učilište može općim aktom propisati i dodatne uvjete radnih obveza potrebnih za reizbor. Slijedom navedenoga, držimo da je u dodatne uvjete potrebno uvrstiti kriterije koji kontinuirano potiču znanstvenika, odnosno nastavnika, za stjecanje znanstvenih i/ili nastavnih uvjeta potrebnih za izbor u više zvanje i na odgovarajuće radno mjesto, na permanentnu znanstvenu aktivnost te na usavršavanje u nastavničkim kompetencijama – posebice na područjima mogućih unapređenja nastavnoga rada na koje ukazuje institucijsko vrednovanje kvalitete nastavnoga rada pojedinca u postupku reizbora. Zakonom je propisano da će Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj minimalne uvjete radnih obveza za reizbor donijeti u roku od šest mjeseci od početka svog rada. Budući da članovi Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj još nisu imenovani te slijedom toga nisu doneseni

ni minimalni uvjeti radnih obveza. reizbor je potrebno provesti na način da se primjenjuju uvjeti Rektorskog zbora uz postupak propisan izmjenama i dopunama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju objavljenim u Narodnim novinama broj 94/13 i 139/13.

Temeljem navedenih odredbi Zakona, javni znanstveni instituti, odnosno javna visoka učilišta, dužna su donijeti opće akte kojima se propisuju sadržaj, kriteriji te postupak usvajanja izvješća o radu asistenata i poslijedoktoranada, kao i postupak, kriteriji ocjene i imenovanja mentora, a mogu propisati i dodatne uvjete o kojima se podnosi izvješće za izbor u više zvanje, odnosno reizbor.

Sukladno navedenome, molimo vas da uskladite svoje opće akte s novim odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

S poštovanjem,

Dostaviti:

- naslovu
- pismohrana, ovdje

